

met. nem szabad a küszöbre lépni, de nyugodtan tegeződhetünk, mert ez volt a rend az ősmagyaroknál is.

Élet a jurtában

Mongol típusú jurtát hozott el a Karosi Turul Hagyományőrző Íjász Egyesület a Szent László Napokra, és bár nekünk meglehetősen tágasnak tűnt, mint megtudtuk, a maga nyolc méterével igazából a kisebbek közé tartozik. Eredetileg nemezrel voltak borítva, melynek a megmunkálása az

Mindenki tudta, hogy mi a kötelezettsége, és hol a helye. A jobbra eső rész volt a férfié, itt tartotta többek között a fegyvereket, amiket ő kapott hozományba. A balra eső rész volt az asszony „bírodalma”, a hitvesi ággyal és a konyhával. Ha vendég érkezett, és tisztelte őt a házigazda, akkor a jobbjára ültette le. Ha nem, a konyhában kellett helyet foglaljon. Ruházatuk felfele kunkorodó orrú csizmából, hosszú nadrágból és kaftánból állt. Ez utóbbi gombos volt, nem pedig zsi-

Jurta-, viselet- és fegyverbemutató is volt a Szent László Napokon

Fotó: szentlaszlonapok.ro

nóros: azért, mert a hiedelem szerint a „zsinór megköti a lelket”. A süveg egészítette ki az öltözéket, amelynek ugyan csak megvan a szimbolikája: a fedetlen fő ugyanis azt jelezte, hogy az illető nem szabad jogállású. „Ciki” volt, ha egy férfinak vagy nőnek csak 1-2 gyereke született, a testvérek pedig egymás mellett jurtáztak

le: a cél az volt, hogy a „nemzettség” minél nagyobb és erősebb legyen. Honfoglaláskori jurta-, viselet és fegyverbemutató a Szent László Napok egész idején volt: a Karosi Turul Hagyományőrző Íjász Egyesület saját bevallása szerint egy kis „magyarság marketinget” szeretne folytatni ezzel a határokon innen és túl.

a margittai Liliaculii és Trandafirilor utcák kereszteződésében egy 33 éves személy vezetés közben nem állt meg a stoptáblánál, nem adott elsőbbséget, ezért beleütközött egy 59 éves helyi lakos autójába. A balesetben a második autó sofőrje és 13 éves utasa is megsérült.

M. M. Pódium

Felvételt hirdet bábos, művészi tevékenység (táncos, énekes) munkakörbe tehetséges fiatalok részére az M. M. Pódium Kulturális Egyesület. Jelentkezni lehet naponta 16-20 óra között a 0040-726-243-150 telefonszámon.

Drogok: „úgy gondoltuk, ez velünk soha nem történhet meg”

Író, újságíró, filmes szakértő. Igazából mégis a drogok világából kimenekült előadóként ismertebb Kubiszyn Viktor, aki ismét Váradon tartott előadást: a Szent László Napok keretében beszélgetett vele Ráksi Lakos, a PKE lelkesze, a Moszkva kávézó irodalmi sátrában.

SZEGHALMI ŐRS

Végül is az egyik pokol mélyéről egyfajta megváltás magasságába sikerült eljutnia: ismét Nagyvárad vendége volt Kubiszyn Viktor, aki hosszú és mély drogfüggőségből szabadult, és azóta erről szóló előadásokat is tart, számos helyszínen. Tizenhat éven át volt aktív

(workaholic) kompenzált. Családi gondok, valamint a kamaszkor megrázkódottai miatt, ugyanakkor kíváncsiságból is alkohollal, fűves cigivel, nyugtatókkal kezdte. Később aztán bekezdte. Később aztán bekezdte, már minden jöhetett, és eljutott a heroinig is. Tizennyolc éves korára heroinfüggő volt, ennek ellenére valahogy leérettsgizett, sőt, egyetemre is felvették – ahol ő viszont már többnyire csak a diákhitelt vette fel. Itt kezdett szétcsúszni az élete – de mint mondta, nem hitte el sem ő, sem egyetlen társa, hogy bele lehet halni: „úgy gondoltuk, ez velünk soha nem történhet meg”. Ehhez képest végignézte, ahogy többen is belehalnak később az ismeretségi köréből – mégsem tudott leállni.

Fejben anyagozás

Többek között kifejtette: létezik fejben anyagozás

is, vagyis materiális drog nélkül is kerülhetünk módosult tudatállapotba. Példának ezt hozta fel: „lehet ez mondjuk egy koncert, annak, aki nagyon szereti a

zenét”. Később pedig hozzátette: „ismertem olyat, aki betette a technót, ment a kemény dsn-dszn, és élvezte, és lényegében más tudatállapotba került tőle”. Ám

minden esetre ő a kemény drogoktól függött. Kérdésünkre elmondta: kétszer próbálkozott aztán rehabbal, de sikertelenül. Végül egy egyházi jellegű központban mentették ki és meg kvázi – azóta pedig hívó keresztyén, vagy ahogy ő mondja, „istenflashei vannak”. A református egyházhhoz kötődő rehabilitációs központban, ahova végül bekerült, szeretet alapú csoportterápiával dolgoznak – bár ő ezzel nem törődött, csak akármilyen segítségért esett be oda már. Nyolc hónapot töltött a központban, ahol kezdetben elutasító volt, és csak fizikai segítségre várt – ám fokozatosan lelkit is kapott. Ma már tiszta – és istenhívó. És ez utóbbi szerinte nem újabb kompenzáció, hanem az igazi út. Jelezte: a kifelé vezető út sosem ér véget, bár egyre biztosabb, ahogy telik az idő. Bár már négy éve tiszta, belátja, hogy ez

még igen kevésnek számít, és akár vissza is eshet.

Nincs vége

Mint mondta, a munkának nincs vége: folyamatosan tartja a kapcsolatot a központtal, ahol megmentették, időközben pedig újjá kellett építenie emberi kapcsolatait, és külön nehéz volt, de sikerült megértetnie, hogy a tiszta világban „azért nem mindig csak jó van és jó történik”. Két könyvet írt már a témáról, most épp újabbak vannak megjelenés előtt. És bár azt hihetnénk, „szakértő” ebben, mégis őszintén elmondta azt is, egy kérdésre, hogy fogalma sincs, jó lenne-e legalizálni a drogokat. Hiszen ellene és mellette is több érv szól – a dilemma pedig csak nagyon nehezen oldható fel. Ha egyáltalán.

Kubiszyn Viktor (balra) és Ráksi Lakos, a beszélgetés moderátora a rendezvényen

„A kifelé vezető út sosem ér véget, bár egyre biztosabb, ahogy telik az idő”

KUBISZYN VIKTOR
ÍRÓ, ÚJSÁGÍRÓ

drogos, 18 éves korától 30 évesig politoxikománként élt, azaz több anyagtól volt függő egyszerre. Sikerült hét és fél évet megúsznia, amikor is egy másik függőséggel, a munkamániával

www.erdon.ro

www.erdon.ro

Szóljon hozzá Ön is!

